

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מאג'דה ג'ובראן מורקוס

תובעים להב אלמקייס ע"י ב"כ עוה"ד יוני ג'ורנו

נגד

נתבעים
1. עופר יוסף ברזילאי ע"י ב"כ עוה"ד רובין שגיא
2. נצח בן אלישע – ניתן פס"ד
3. אורלי בן גרתי ע"י ב"כ עוה"ד יעקב לוי
4. מחאמיד נור – ניתן פס"ד

פסק דין

1 לפניי תביעה לפיצוי בעילה על פי חוק איסור לשון הרע שהוגשה בגין פרסומים בפייסבוק.

2

3

העובדות בבסיס התביעה:

4 1. התובעת היא שוטרת במקצועה. התקופה הרלבנטית לתביעה היא תקופת מגיפת הקורונה.

5 2. ביום 2.7.20 בשעת ערב מאוחרת, התובעת רשמה דוחות לקבוצת נערים שיצאו לחגוג יחדיו

6 במסיבה. השוטרת רשמה לנערים דוחות בגין אי עטיית מסיכה והתקהלות בניגוד להנחיות.

7 3. על פי כתב התביעה, ביום 3.7.20 פרסם אביו של אחד הנערים פוסט ובו רשם: "זו השוטרת

8 שנתנה ל 18 ילדים שנסעו למסיבת יב 200 ₪ לכל ילד. בושה וחרפה. 3600 ₪ בשניה"

9 ביחד עם הפוסט פורסמה גם תמונה של התובעת בעת האירוע(להלן: "הפוסט המקורי")

10 4. הפוסט המקורי גרר תגובות רבות חלקן הגדול לא מחמיאות ובשפה נמוכה מאוד.

11 התובעת הגישה תלונה במשטרה נגד מפרסם הפוסט המקורי. תוך זמן קצר מאוד ובמהלך

12 היממה שלאחר פרסומו, מפרסם הפוסט המקורי מחק אותו. בתוך כך נמחקו ביחד עימו

13 כל התגובות.

14 5. נתבע מס' 1 היה בין המגיבים לפוסט המקורי וכתב "ממזרה סוביטית".

15 6. נתבעת מס' 3 שיתפה את הפוסט המקורי בעמוד הפייסבוק שלה והוסיפה ביחד עם השיתוף

16 את הדברים הבאים: "גם את השואה ניהלו רק פקידים שעשו מה שאמרו להם". (להלן

17 הפרסום הראשון של הנתבעת")

18 7. הנתבעת 3 גם הגיבה בגוף הפוסט שלה לתגובה של אחד מהמגיבים וכתבה: "לתת קנס

19 לאנשים בתקופה הנוכחית זה רוע של תחתית המדרגה בעיני. זה שפתחתי עסק למסכות

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לא אומר שאני רוצה שאנשים ירכשו בכל מחיר. לאנשים אין מה לאכול. המדינה מתעללת
2 באזרחים ואל מסייעת ומגדילה לעשות בשליחים מהסוג הזה של זאת בתמונה למרר את
3 חייהם של האזרחים ללא בושה וללא התחשבות.
4 וכן. כל אחד מהמערכת שמקטין ראש ועושה רע לאחרים רק כי זאת העבודה שלו לא שונה
5 לשם פקיד שניהל את הזוועות הכי גדולות בהסטוריה של העולם בו אנו חיים. (להלן:
6 "הפרסום השני של הנתבעת")
7 8. התובעת הגישה את תביעתה נגד שני הנתבעים בגין הפרסומים הנ"ל בעילה לפי חוק איסור
8 לשון הרע. התביעה נגד נתבע 1 היא לפיצוי בסך של 20,000 ₪ והתביעה נגד נתבעת 3 היא
9 על סך של 40,000
10 9. נוסף לשני הנתבעים 1 ו-3, התובעת הגישה את התביעה נגד שני הנתבעים 2 ו-4 שהגיבו
11 על הפוסט המקורי. נתבעים 2 ו-4 לא הגישו כתב הגנה וניתן בעניינם פסק דין בהיעדר
12 הגנה.
13 10. נוסף לתביעה דנן, הגישה התובעת תביעה נוספת נגד 4 נתבעים אחרים שפרסמו תגובות
14 לפוסט המקורי. התביעה הנוספת מתנהלת לפניי ונמצאת בשלב של הגשת סיכומי הצדדים.

טענות התובעת:

- 15
16 11. התובעת טוענת כי התגובה "ממזרה סוביטית" שנכתבה על ידי הנתבע 1 נאמרה בקונוטציה
17 שלילית ויש בדברים כדי להוות לשון הרע. המילה "ממזר" במילון משמעותה מי שנולד
18 מניאוף.
19 12. אשר לפרסומים המיוחסים לנתבעת 3, התובעת טוענת כי מדובר בלשון הרע כאשר הנתבעת
20 3 מתארת למעשה את התובעת כנאצית. תחילה הנתבעת הכחישה את פרסום הפוסט על
21 ידה ורק במהלך עדותה הודתה בפרסום. המדובר בפרסום שהוא לשון הרע. בהקשר זה
22 הדגישה התובעת כי אין לבחון את הפרסום על פי כוונת המפרסם או מה הבין התובע. את
23 בחינת הפרסום יש לעשות על פי מבחן האדם הסביר שקורא את הדברים.
24 13. התובעת טוענת כי לא מדובר בביקורת לגיטימית כאשר מדובר בדברים המבזים את
25 התובעת ואינם ראויים להגנת חופש הביטוי.

טענות הנתבע מס' 1:

- 26
27 14. הנתבע 1 טוען כי כלל לא התכוון לומר דבר שלילי וכי המילה "ממזר" במילון יש לה
28 משמעות חיובית של מי שיודע להסתדר. הוא טוען בהיותו מתנדב במשטרה הוא התכוון
29 להחמיא לתובעת על כך שהצליחה לרשום כל כך הרבה דוחות. אף אדם סביר שקרא את
30 הדברים לא חשב שהתובעת היא ממזרה.
31 15. עוד טוען הנתבע 1 כי התנהלות התובעת היתה בעייתית בכך שדאגה לייצוג משפטי כבר
32 למחרת האירוע. עוד הוא מפנה לעובדה כי הוא התנצל בעקבות קבלת מכתב ההתראה
33 ולא התכוון לפגוע. דבר התנצלותו לא צויין על ידי התובעת בכתב התביעה. ממילא הפוסט

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

1 המקורי עליו הגיב הנתבע נמחק במהרה. הוא מפנה לכך שכאשר התובעת פנתה אליו הוא
2 בכלל לא זכר על מה מדובר שכן הפוסט כבר לא היה קיים במרשתת וכך גם התגובה שכתב
3 בגינה הוא נתבע כעת.

טענות נתבעת מס' 3:

4
5 16. הנתבעת 3 טוענת כי שיתוף הפוסט המקורי אינו מהווה לשון הרע. היא מפנה לעובדה כי
6 התובעת בעצמה סבורה כי הפוסט המקורי אינו מהווה לשון הרע ועל כן לא תבעה כלל את
7 אותו. לפיכך, עצם שיתוף הפוסט אינו מהווה לשון הרע.
8 17. לגוף הפרסום והתגובות של הנתבעת עצמה, היא טוענת כי אין בדברים כדי להוות לשון
9 הרע.
10 18. לחלופין הנתבעת טוענת כי מדובר בהבעת דעת וכי קיימת לה הגנת תום הלב. לא מדובר
11 בפרסום שחרג מהסביר. הנתבעת מפנה לעובדה כי הדוחות שרשמה התובעת לאותם נערים
12 היה בגין מרחק מהבית, הוראה אשר בוטלה מאוחר יותר על ידי בג"צ.
13 19. הנתבעת 3 טוענת להתנהלות בעייתית של התובעת ובין היתר בשל כך שאינה יודעת כמה
14 פיצוי קיבלה מנתבעים נוספים שהגיבו על הפוסט.

דין והכרעה:

15
16 20. אומר כבר עתה כי אני סבורה כי אין המדובר בלשון הרע ומטעם זה דין התביעה נגד שני
17 הנתבעים 1 ו-3 להידחות. זאת בשים לב למהותם של הפרסומים וההקשר בו נכתבו.
18 21. על פי הפסיקה, הבחינה אם פרסום מהווה לשון הרע יש לעשות לפי מבחן האדם הסביר
19 שקורא את הדברים. אין חשיבות לכוונותיו של הנתבע בעת פרסום הדברים ואין חשיבות
20 לאופן בו הבינה התובעת את הדברים. בעניין זה אני מפנה לע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נגד
21 שרנסקי (4.8.2008) וכן ע"א 740/96 תומרקין נגד העצני (30.7.1989).
22

נתבע מס' 1 - "ממזרה סובייטית":

23
24 22. אני דוחה את הסבריו של הנתבע 1 כי התכוון להחמיא לתובעת תוך שהוא מפנה למשמעות
25 המילה ממזר לפיה מדובר באדם היודע להסתדר. מנגד, אני דוחה את הסבריה של התובעת
26 באומרה כי המילים פורשו במובן של המילה כאילו היא ממזרה שנולדה בעקבות ניאוף
27 באופן שיש בו לבזותו.
28 23. מקריאה של דברי הנתבע 1, של צמד המילים ממזרה וסובייטית, ניתן להבין כי כלל לא
29 מדובר במחמאה. מדובר בפוסט בו התובעת מתוארת כמי שנתנה דוחות לנערים בגין אי
30 עטית מסיכה בתקופת הקורונה. אכן, כטענת הנתבע, המילה ממזר נאמרת לפעמים על
31 מנת לתאר אדם כמי שיודע להסתדר בחיים. אבל במקרה דנן, בתגובה של הנתבע 1 שהוסיף
32 את המילה סובייטית, ניתן להבין כי מדובר בתיאור שלילי של התובעת ויותר בהקשר של

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 קללה. שעה שמתארים שוטרת שנותנת דוחות בתקופת הקורונה, המילה סובייטית
 2 משתמעת כמילה שלילית שמתקשרת למשטר דקטטורי או מדכא.
 3 24. אף שניתן לראות בדברי נתבע 3 כדברים שלא נועדו להחמיא לתובעת אלא כקללה וגידוף
 4 עדיין, אני סבורה כי בהקשר בו נאמרו הדברים, אין המדובר בלשון הרע.
 5 25. הטחת קללות עשוי להוות לשון הרע. בעניין זה אפנה לדברי שנהר בספרו [שנהר, דיני לשון](#)
 6 [הרע](#), תשנ"ז-1997 בעמ' 131: "קללות וגידופים המופנים כנגד אדם עלולים להשפילו
 7 ולבזותו בעיני הבריות לא פחות ואולי אף יותר מפרסומי לשון הרע אחרים".
 8 26. אולם הוא מוסיף ומציין (שם) כי "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים
 9 החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב"לשון
 10 הרע" תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש
 11 בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים
 12 בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית".
 13
 14 27. אני סבורה כי בשים לב להקשר בו נאמרו הדברים (פוסט בנוגע לדוחות קורונה) וכן שילוב
 15 המילה "ממזרה" עם המילה "סובייטית" קורא סביר שקורא את תגובת הנתבע 1 היה מבין
 16 שמדובר בביקורת שנאמרה בשפה נמוכה של קללות ובשפת רחוב אך לא מעבר לכך. במבחן
 17 האדם הסביר, לא ניתן להבין כי הדברים שנאמרו על ידו מהווים אמת עובדתית כי התובעת
 18 ממזרה. קריאת הפוסט היתה מובנת כגידוף תוך הבעת ביקורת על התובעת בתפקודה.
 19 שילובה עם המילה סובייטית מובנת כביקורת על ההתנהלות של התובעת גם אם הדבר נעשה
 20 אגב הטחת קללה שהופנתה לתובעת. אני לא סבורה כי יש בפרסום כדי לבזות את התובעת
 21 ולהשפילה באופן אישי- זאת בשים לב להקשר בו נאמרו הדברים.
 22
 23 28. בפסיקה נקבע לא אחת כי ביקורת ציבורית פוליטית היא תנאי בלעדיו אין לקיום משטר
 24 דמוקרטי, והיא מאפשרת לציבור לגבש דעה על האנשים שמשפיעים על חייו. קיימת
 25 חשיבות גדולה למיהותו של האדם העומד במרכז הפרסום לשם קביעת קיומו של עניין
 26 לציבור. אפנה בהקשר זה לפסק הדין בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 866
 27 (1989) (להלן – "עניין אבנרי"), שם קבע כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק כי:
 28 "באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי
 29 לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. בעיקר יש
 30 ליתן משקל מיוחד זה כל הנוגע לחופש הביטוי לענייני הציבור ולגופים
 31 ולאנשים הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים של ציבור עניין
 32 בהם. הטעם לכך הוא כפול: ראשית, בשל חשיבותו הרבה של חופש הביטוי,
 33 כתנאי חיוני למשטר דמוקרטי. חופש הביטוי מאפשר החלפה של דעות,
 34 המאפשרת מצדה עיצוב של השקפות הפוליטיות המעצבות את המשטר...
 35 גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים של ציבור עניין
 36 בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים
 37 בהתנכלות לשמם הטוב. כמוכן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשם הטוב,

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

1 שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן
2 לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי"
3

4 29. הדברים הנ"ל מקבלים משנה תוקף בענייננו, שעה שהדברים נאמרו בתקופת הקורונה,
5 ביולי 2020. על מנת להתמודד עם המגיפה הוטלו הגבלות חסרות תקדים על חופש התנועה
6 וההתקהלות של האזרחים. כמו כן הוטלה חובת עטיית מסיכות. דווקא בתקופת המגפה
7 והמשבר הקשה שהיה אז, קיימת חשיבות מוגברת עוד יותר לקיום שיח ציבורי פתוח
8 וחופשי.

9 30. בבואנו לבחון אם פרסום מהווה לשון הרע, בשים לב לתקופה הקשה שהיתה, יש מקום
10 בענייננו ליתן משקל גבוה יותר לעקרון השמירה על חופש הביטוי. וכפי שהגדיר זאת כב'
11 השופט עמית, הפרסום דנן יש בו כדי להביא לתזוזה של נקודת האיזון בין זכות המפרסם
12 לזכות הנפגע. ראו לעניין זה את דברי כב' השופט עמית בע"א 3322/16 איי די איי חברה
13 לביטוח בע"מ נגד לשכת סוכני הביטוח בישראל (30.4.2017):

14 " כידוע, סוגים שונים של פרסומים עשויים להביא לתזוזה של נקודת האיזון בין זכות
15 המפרסם לזכות הנפגע, והפסיקה עמדה על כך בשורה של הקשרים. כך, למשל, מקום בו
16 הפרסום מתייחס לאדם הממלא תפקיד ציבורי, משקלו של האינטרס בהגנה על שמו
17 הטוב של הנפגע עשוי להיחלש, בפרט אם מדובר בפרסומים הנוגעים לחוסר מקצועיות
18 של איש הציבור או להתנהלות מושחתת מצדו (ראו, למשל, דברי השופט גולדברג בע"א
19 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות, פ"ד מט' (2) 843, 864 (1995)). הוא הדין מקום בו
20 מדובר בהשמעת ביקורת ציבורית-פוליטית על אישי ציבור, שאז, ככלל, גובר משקלו של
21 חופש הביטוי (ראו, בין היתר, דברי השופט (כתוארו אז) ברק בע"א 214/89 אבנרי נ'
22 שפירא, פ"ד מג' (3) 840, 866-867 (1989) (להלן: עניין אבנרי); דברי השופט (כתוארו אז)
23 ריבלין בע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד ס' (4) 13, 26-27 (2005); דברי
24 השופט (כתוארה אז) ביניש בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו' (2) 607, 620-622
25 (2002)). "

26 31. אני מפנה לפסק דין שנסיבותיו דומות, אשר ניתן על ידי כב' השופטת כרמית בן אליעזר
27 בת.א. 57183-08-20 אילן גאנם נגד ערן הלל (26.9.21) המדובר היה בתקופת הקורונה ביולי
28 2020. התובע שוטר שעסק באכיפת הסדר הציבורי בהפגנה. הועלה פוסט המתאר את
29 האירוע ונמתחה ביקורת על התנהלות המשטרה. הנתבע רשם תגובה "שטן של בן אדם"
30 בגינה הוא נתבע על ידי השוטר.

31 32. כב' השופטת בן אליעזר ציינה כי יש מקום ליתן הגנה רחבה לחופש הביטוי, אף אם התובע
32 אינו נבחר ציבור או עובד ציבור בכיר. כך היא נימקה את קביעתה:

33 "אעיר, כי הצדדים היו חלוקים בשאלה אם יש לראות בתובע "דמות ציבורית" אשר
34 הפסיקה נוטה לפרוש הגנה רחבה על דברי ביקורת המופנים כלפיה בעניין ציבורי. בעניין

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 זה, קיימת מחלוקת בפסיקה אם בחינת העניין הציבורי ומעמדו של התובע כאיש ציבור
2 נבחנים בשלב הבחינה האם מדובר בפרסום לשון הרע או שמא רק בשלב תחולת ההגנה
3 (ראו, למשל, ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל
4 (30.4.2017)). כך או כך, עמדתי היא, כי אף שהתובע אינו נבחר ציבור ואף לא עובד ציבור
5 בדרג בכיר, הרי שבנסיבות העניין, ובהתחשב בעובדה שהביקורת שהושמעה במסגרת
6 השיח שהתנהל בעקבות פרסום הפוסט המקורי, לא הופנתה כלפיו באופן אישי ושמי
7 אלא כלפיו בהיותו שוטר, וכלפי אופן טיפולה של המשטרה באירועים מעין אלה, תוך
8 התייחסות למקרה זה כדוגמא – הרי שבהחלט יש מקום לפרוש הגנה רחבה אף על
9 ביקורת זו. זאת, גם אם עוצמת ההגנה והיקפה אינם זהים להגנה שתינתן לביקורת
10 המופנית כלפי אנשי ציבור מובהקים, כגון נבחרי ציבור או נושאי משרות בכירות."
11
- 12 33. במקרה דנן, הפוסט המקורי הובן כביקורת כלפי המשטרה על מתן דוחות לנערים. לא
13 מדובר בביקורת או פוסט שהתייחס לתובעת באופן אישי אלא להתנהלותה ותפקודה
14 כשוטרת.
- 15 34. חשוב להדגיש כי אין הכוונה כי בגלל עקרון השמירה על חופש הביטוי הכל מותר כולל
16 פרסומים המהווים לשון הרע. יש לבחון כל פרסום לגופו. כך בענייננו היו תגובות אחרות
17 על הפוסט המקורי שכן מהווים בעיני לשון הרע בשונה מהפוסט של הנתבעים 1 ו- 3
18 (למשל: "היא מוצצת עם שיניים לדעתי" וכן: "דומה לזין(סמייל) העיניים אחד בדרום
19 ואחד בצפון" שפרסמו נתבעים 2 ו- 4 בתביעה דנן. מדובר בהתבטאות מבחילה שיש בה
20 לבזות את התובעת לפגוע בה וקורא סביר לא היה מבין אותה כביקורת על התנהלות
21 התובעת כשוטרת אליה התבטאות המופנית אליה באופן אישי.
22
- 23 **שני הפרסומים המיוחסים לנתבעת 3:**
- 24 35. אני סבורה כי שני הפרסומים שבגינם הגישה התובעת את תביעתה כנגד הנתבעת 3 אינה
25 מהווים לשון הרע.
- 26 36. כל דבריי לעיל, לרבות הפסיקה אשר הבאתי נכונה גם ביחס לדבריה של נתבעת 3. בשונה
27 מהנתבע 3, התובעת לא הגיבה על הפוסט המקורי אלא שיתפה אותו תוך שהוסיפה דברים
28 שלה. בפרסום השני המיוחס לה, היא הוסיפה תגובה בפוסט שלה (הפוסט השני)
29 37. להלן אביא את נוסח הפרסומים שפורסמו בדף הפייסבוק של הנתבעת 3:
30 הפרסום הראשון: "גם את השואה ניהלו רק פקידים שעשו מה שאמרו להם". לצד
31 שיתוף הפוסט המקורי.
- 32 38. הפרסום השני: "לתת קנס לאנשים בתקופה הנוכחית זה רוע של תחתית המדרגה בעיני.
33 זה שפתחתי עסק למסכות לא אומר שאני רוצה שאנשים ירכשו בכל מחיר. לאנשים אין

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מה לאכול. המדינה מתעללת באזרחים ואל מסייעת ומגדילה לעשות בשליחים מהסוג
2 הזה של זאת בתמונה למרר את חייהם של האזרחים ללא בושה וללא התחשבות.
3 וכן. כל אחד מהמערכת שמקטין ראש ועושה רע לאחרים רק כי זאת העבודה שלו לא שונה
4 לשם פקיד שניהל את הזוועות הכי גדולות בהסטוריה של העולם בו אנו חיים. (להלן:
5 "הפרסום השני של הנתבעת")
- 6 39. בשונה מדברי התובעת, לא ניתן להבין מקריאת הדברים כטענת התובעת כאילו אומרים
7 עליה שהיא נאצית. מקריאה של הקורא הסביר, ניתן להבין כי הנתבעת 3 מעבירה ביקורת
8 על התנהלות המדינה בכלל ועל השוטרת כמבצעת את ההנחיות ללא שיקול דעת.
- 9 40. התובעת הפנתה בכתב התביעה לחוק האוסר על סמלים נאציים שמטרתו למנוע זלזול
10 ופגיעה ברגשות הציבור. אלא שהתובעת אינה יכולה לתובע בשם הציבור על פגיעה
11 ברגשותיו. יש לבחון את הפרסום בכל הקשור למה שמיוחס בו לתובעת ולא לציבור. את
12 הפוסט ניתן להבין כהשוואה בין המשטרה שאוכפת את צווי הקורונה לבין פקידים
13 בתקופת השואה שעשו רק מה שאמרו להם. נכון הוא, כי השימוש בזכר השואה מעורר
14 רגשות לא קלים, במיוחד לניצולי השואה. אלא שבמקרה כאן, ניתן להבין כי הנתבעת
15 משמיעה ביקורת על מילוי אחר הוראות באופן כהה לב לשיטתה ללא שיקול דעת, גם אם
16 מדובר בהוראה מרושעת (לפי ראות עיניה). כך ניתן להבין את דברי הנתבעת. מדובר
17 בביקורת לא קלה, אך עדיין בגדר בביקורת לגיטימית שאין בה כדי לפגוע בתובעת באופן
18 אישי ובאופן שיש בו כדי להוות לשון הרע. אין ממש בטענות התובעת בעדותה כי ניתן
19 להבין שנאמר עליה כי היא נאצית אף שהדברים לא צוינו במפורש. (עמוד 6 שורות 25-26).
20 לא ניתן להבין כאילו התובעת היא נאצית או משרתת את הנאצים. שוב אחזור על הדברים
21 שצינתי לעיל כי במיוחד בשים לב לתקופה הקשה והמסעירה שהיתה בעת הפרסומים, יש
22 ליתן משקל יתר לעקרון חופש הביטוי.
- 23 41. עניין נוסף הוא כי התובעת לא צירפה את מלוא התגובות של הנתבעת 3 על גבי אותו פוסט
24 שפרסמה והתייחסה בתביעתה רק לשני הפוסטים מושא תביעתה. אלא שדברי הנתבעת 3
25 בפרסום השני שלה, היה חלק משיח שהתנהל בין אנשים שהגיבו על אות פוסט שפרסמה.
26 מבחינת ההקשר המלא של אותו פרסום שני, ומקריאתו ביחד עם התגובות האחרות כולל
27 אלו של הנתבעת שלא הובאו על ידי התובעת, ניתן להבין כי לא מדובר בלשון שיש בו לבזות
28 את התובעת כלל. ניתן להבין בשים לב להקשר כי מדובר בביקורת על ההתנהלות של
29 שוטרת במילוי אחר ההוראות. ראו לעניין זה תגובות הנתבעת 3 כפי שצורפו מוצגים 3, 4,
30 5, 6 לתיק המוצגים מטעם הנתבעת שממנו ניתן להבין את ההקשר המלא שבו נאמר
31 הפרסום השני.
- 32 42. אף שקבעתי כי אין מדובר בלשון הרע, ולמעלה מהצורך אני קובעת כי הפרסום נהנה מהגנת
33 תום הלב והבעת דעה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

43. בהתאם להוראת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע עומדת למפרסם הגנת תום הלב אם הוכיח כי הפרסום המיוחס לו היה בתום לב, בהתאם לאחת מתוך 12 הנסיבות המנויות בסעיף. לענייננו עשוי להיות מתאים סעיף (4), לפיו:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות"

1. בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע נקבעה חזקה לפיה אם "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב". ואילו בסעיף 16(ב) לחוק נקבע כי "חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15".

44. יש בפרסום משום הבעת דעה בתום לב על תפקודה של התובעת כשוטרת. אני סבורה כי הפרסום נעשה בתום לב על ידי הנתבעת. אין הכרות בין התובעת לנתבעת 3 והשתכנעתי כי הנתבעת 3 פרסמה את הדברים בתום לב כאשר זו היתה תקופה קשה לכולם ובמיוחד לילדים כפי שהסבירה בעדותה.

שאלת הנזק והתנהלות התובעת:

45. למעלה מהצורך, אתיחס להלן לשאלת הנזק.

46. הפוסט המקורי נמחק תוך מספר שעות כך גם התגובה של נתבע 1. (ראו דברי התובעת שהעידה כי הפוסט נמחק עוד שבן מואיל היה בתחנה). הפוסט של נתבעת 3 היה ללא תוכן שכן הפוסט המקורי נמחק כולל תמונתה של התובעת. מכך לא ברור מה מידת החשיפה של הפרסומים מושא התביעה. לא ברור כמה אנשים ראו את תגובת הנתבע 1 ולא ברור כמה אנשים הספיקו לשייך את הפוסט הראשון והשני של הנתבעת דווקא לתובעת, בעקבות מחיקת הפוסט המקורי.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 51540-07-20 אלמקייס נ' ברזילאי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 47. בנוסף, מדובר בפוסט שזכה לתגובות רבות מאוד נוסף לאלו מושא התביעה. בחלקן הרב
 2 לא מחמיאות בחלקן גם מהוות השתלחות חסרת רסן בתובעת. ריבוי התגובות הפחית
 3 מעוצמת הפגיעה של התגובות מושא התביעה. ביחס לנתבע 1 הוא התנצל עם קבלת מכתב
 4 ההתראה כפי שעולה ממכתב בא כוחו דאז מכתב מיום 14.7.20 שנשלח בתגובה להתראה
 5 ששלח בא כוחה של התובעת.
 6 48. זאת ועוד, התנהלות התובעת לאחר פרסום התגובות יש בה לעורר תהיות ביחס לרצונה
 7 לזכות בכספי פיצויים באופן לא מידתי ביחס לפגיעה שהיתה מאותם פרסומים. ואסביר.
 8 הפוסט המקורי היה ביום 2.7.20 בסביבות שעה 23:00. כבר למחרת ביום 3.7.20 חתמה
 9 על יפוי כח לטובת בא כוחה. בשבוע שלאחר הפרסומים פנתה באמצעות בא כוחה למפרמי
 10 התגובות ובכללן הנתבעים כאן. במועד הפניה של עורך דינה למפרסמים הפוסט המקורי
 11 כבר נמחק.
 12 49. התובעת לא ידעה לענות כמה פיצוי קיבלה עבור הפרסומים. היא הסבירה בעדותה כי הגיעו
 13 לפשרה עם חלק מהמפרסמים אך לא ידעה לציין מה סכום הפיצוי שקיבלה. לכך יש להוסיף
 14 את שני פסקי הדין שניתנו בהיעדר הגנה בתביעה דנן בסכום כולל של 40,000 ₪ ועוד
 15 הוצאות המשפט. עוד אפנה לכך שהתובעת ניהלה שיח בקבוצת פייסבוק בו ציינו המגיבים
 16 על הכסף שתקבל התובעת והיא הגיבה באימוגי צחוק. היא נשאלה על כך וענתה "מה"
 17 אתה רוצה שאני אבכה?"
 18 50. על כן, לו הייתי קובעת כי מדובר בלשון הרע, הרי בשים לב לכל הדברים שהבאתי לעיל, לא
 19 הייתי פוסקת פיצוי לתובעת.
 20
 21

סיכום:

22 התביעה נדחית. התובעת תשלם הוצאות משפט בסך כולל של 5000 ₪ לכל אחד מהנתבעים.

24
25 ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מאג'דה ג'ובראן מורקוס, שופטת

27
28

